

From: Tuan Vu Nguyen

Subject: [banxualuatsaigon] Chuyển tiếp: Phiên tòa Kangaroo

To: banxualuatsaigon@yahoogroups.com

Date: Tuesday, April 12, 2011, 4:58 AM

**THIỆT TƯỜNG CŨNG NÊN NHẮC ĐẾN:
CÁC LSTTT-SG&HUẾ: LSTHỦ LÃNH TRẦN VĂN
TUYÊN, LS LÊ SĨ GIAI ĐÃ CHẾT TRONG NGỤC TÙ CS-
LS THỦ LÃNH VŨ ĐĂNG DUNG BỊ TÙ CAI TẠO CÙNG
LS TRẦN THANH SAN,
LS VŨ HÙNG CƯƠNG, LS THỦ LÃNH LÝ VĂN
HIỆP VÌ ĐẤU TRANH CHO TỰ DO & NHÂN QUYỀN.**

Phiên tòa kangaroo

Tiến sỹ Nguyễn Đình Đăng

Viết trên blog từ Nhật Bản

Đêm qua lần đầu tiên tôi mơ thấy mình vẽ một bức tranh, nhưng không tuân theo trình tự mà tôi đã đúc kết từ kỹ thuật vẽ nhiều lớp của các bậc thầy cổ điển như vẽ lót, vẽ phủ, vẽ đắp, rồi vẽ láng. Tệ hơn,toile vẽ không căng phẳng, không được lót cẩn thận, khiến sơn dầu thấm loang lổ cả ra phía sau. Kết quả là bức tranh trông chẳng ra gì, vô giá trị, phải vứt đi. Khi tỉnh dậy, tôi thấy mình toát cả mồ hôi. Thật là một cơn ác mộng.

Phiên tòa xử tiến sỹ Cù Huy Hà Vũ đã gây ra một làn sóng phản đối

'Một xã hội của loài cừu sẽ đồng thời phải sinh ra một nhà nước của loài sói.'

Bertrand de Jouvenel (1903 – 1987)

Kangaroo (kăng-gu-ru) là tên loài chuột túi sinh sống ở châu Úc, có đầu nhỏ, hai tai to, hai chân trước ngắn ngủn, hai chân sau lực lưỡng với một cái đuôi to và dài dùng làm chỗ dựa.

Kangaroo di chuyển bằng cách dùng hai chân sau làm bàn đạp để nhảy phốc, “đi tắt đón đầu”, nhằm mau chóng rời khỏi vị trí hiện tại để đạt tới một cái đích nào đó.

Thuật ngữ *phiên tòa kangaroo* đã xuất hiện lần đầu tiên vào năm 1853 tại Texas, để chỉ kiểu xử án “đốt cháy giai đoạn” tựa như những cú nhảy của con kangaroo. Theo định nghĩa của từ điển Webster, phiên tòa kangaroo là “*phiên tòa giả hiệu, bỏ qua hoặc áp dụng sai lạc các nguyên tắc của luật pháp và công lý*”, như từ chối những quyền tố tụng cơ bản của bị cáo và luật sư trong đó có quyền triệu tập người làm chứng, quyền loại bỏ bằng chứng sai trái và quyền thẩm vấn, quyền từ chối quan tòa hay luật sư do thiên vị hay mâu thuẫn quyền lợi, quyền không buộc tội chính mình, quyền tự bào chữa, và quyền kháng án.

Phiên tòa kangaroo nhảy vọt đến kết luận với một bản án đã có từ trước khi phiên tòa diễn ra, tiếng Việt gọi nôm na là “*án bỏ túi*” [1].

Phiên tòa xử tiến sĩ luật khoa Cù Huy Hà Vũ ngày 4/4/2011 vừa qua đã hội đủ mọi tiêu chí[2] để trở thành một điển hình sách giáo khoa của một *phiên tòa kangaroo* (hay phiên tòa “*con cóc nháy*”, nếu thích chuyên ngữ cho “thuần Việt”). Không chỉ các luật sư, mà tất cả những ai đã theo dõi phiên tòa cũng có thể nhận thấy điều đó.

'Thuyền nhân'

Tôi đã từng gặp ông Cù Huy Hà Vũ và phu nhân của ông cách đây khoảng 20 năm trước.

Hồi đó ông Vũ bắt đầu thích vẽ và vẽ khá nhiều.

Tôi còn nhớ bức tranh đầu tiên ông gửi tham gia triển lãm mỹ thuật thủ đô tại Hà Nội vào tháng 10 năm 1990 hay 1991 gì đó.

Trong bức sơn dầu đầu tay này ông Vũ vẽ một người đàn ông mặc một chiếc quần xà lỏn đang chèo một con thuyền độc mộc lênh đênh trên sóng biển. Hôm đó, ông Vũ mời họa sĩ Lê Huy Tiếp và tôi tới nhà ông xem tranh.

Ông nói ông định đặt tên bức tranh này là “*Thuyền nhân*” (*Boat people*).

Họa sĩ Lê Huy Tiếp đã khuyên ông Vũ nên đổi tên bức tranh, vì “*chỉ một cái tên chưa đủ nói lên gì cả mà lại thêm ... rách việc*”, ông Tiếp nói đại ý như vậy. Cuối cùng bức tranh cũng được nhận treo tại triển lãm với một cái tên gì tôi không nhớ nữa, nhưng không phải là “Thuyền nhân”. Sau đó tôi nghe nói ông Vũ sang Pháp học, đậu tiến sĩ luật khoa và thạc sĩ văn chương tại đại học Sorbonne.

Dần dần tôi bắt đầu được đọc về các vụ ông tự ứng cử chủ tịch hội Mỹ thuật VN, bộ trưởng văn hoá VN, các vụ kiện mà ông tham gia như vụ đền Cầu Nhi, đòi Vọng Cảnh, giáo xứ Cồn Dầu, vụ ông kiện thủ tướng Việt Nam, vụ ông tố cáo cục phó Tổng cục an ninh, yêu cầu sửa đổi hiến

pháp, bào chữa cho tướng công an Trần Văn Thanh, phát biểu quan điểm về chiến tranh Việt Nam, v.v.[3]

'Tự do ngôn luận'

Tôi cũng đã đọc các bài ông Vũ trả lời phỏng vấn trên internet. Ý tưởng như đóm lửa thấp thoáng trong bức “*Thuyền nhân*” ông Vũ vẽ năm nào nay đã cháy rục thành bó đuốc.

Trong các hoạt động của mình, ông luôn nêu quan điểm rất rõ ràng, nhất quán trước sau như một, không quanh co hay nhập nhằng nước đôi.

Trong các hoạt động của mình, ông luôn nêu quan điểm rất rõ ràng, nhất quán trước sau như một, không quanh co hay nhập nhằng nước đôi.

Việc ông Vũ hành động đơn thương độc mã, dùng chính pháp luật của nước CHXHCN Việt Nam để đấu tranh bất bạo động là điểm nổi bật của ông so với tất cả các nhà yêu nước trong lịch sử Việt Nam hiện đại. Thực ra, tất cả những gì ông làm, theo cách diễn đạt của một xã hội văn minh – dân chủ – tự do, chỉ giản dị là thực thi quyền tự do ngôn luận của mình. Quyền này, trên hình thức, cũng được ghi trong Hiến pháp nước CHXHCN Việt Nam [4].

Thế nhưng ở Việt Nam mọi người đều hiểu sớm muộn ông Vũ sẽ gặp rắc rối, sẽ bị bắt, và sẽ ra toà kangaroo.

Ông Vũ chắc cũng hiểu điều đó: Ông từng khẳng định người ta chẳng có lý do gì để bắt ông vì ông vô tội.

Buồn thay sự việc lại diễn ra trên một đất nước mà những người yêu nước, khác tư tưởng với nhà cầm quyền, luôn bị ngược đãi hoặc tổng giam, thậm chí bị tiêu diệt, trong mọi thời đại từ trước tới giờ.

Nhiều người trong giới trí thức cũng như các tầng lớp nhân dân khác tại Việt Nam nín thở chờ đợi thái độ của ông Vũ khi ra toà. Ngày ra toà ông Vũ vận com-lê, thắt cà-vạt đỏ, tóc cắt gọn chải tươm tất, nét mặt bình thản, đầu ngẩng cao, trong lúc những người công an áp giải ông cúi đầu.

'Chó sói và cừu con'

Jean de La Fontaine từng viết bài thơ ngụ ngôn “*Le Loup et l’Agneau*” kể về con chó sói và con cừu non cùng ra suối uống nước. Con sói muốn ăn thịt con cừu bèn tìm đủ cách buộc tội con cừu.

Đầu tiên con sói bảo con cừu làm bẩn nước suối của con sói. Bị con cừu bẻ: “*Thưa ông, ông uống ở thượng lưu, tôi uống ở hạ lưu, thì chỉ có ông làm bẩn nước của tôi chứ làm sao tôi có thể làm bẩn nước của ông được?*”, con sói nói: “*Năm ngoái mùa đã phi bóng tao!*” Con cừu trả lời: “*Thưa ông, năm ngoái tôi chưa ra đời.*” Con sói nói: “*Thế thì thằng anh mày đã phi bóng tao!*” Con cừu đáp: “*Thưa ông tôi là con một.*” Con sói rống lên: “*Thế thì một đứa trong lũ chúng mày đã nói xấu tao, thằng chần chúng mày đã nói xấu tao, con chó chần chúng mày đã nói xấu, tao*

phải trả thù!” Thế rồi con sói vồ con cừu nhai ngấu nghiến. La Fontaine kết luận: *“Lý lẽ kẻ mạnh bao giờ cũng thắng” (La raison du plus fort est toujours la meilleure).*

Tại phiên toà ngày 4/4/2011 vừa qua, nhà cầm quyền đã biểu dương sức mạnh của mình với một dàn công an chìm nổi, rào chắn, dùi cui, xe phun nước, xe cứu thương, xe bus, v.v.

Phiên toà kangaroo lần này lại khiến tôi cảm thấy tự hào, vì Việt Nam vẫn còn những người như ông Cù Huy Hà Vũ.

Nhân dân bị ngăn cấm vào dự phiên toà, bị nạt nộ, bị xô đẩy, bị bắt bớ.

Cả một bộ máy quyền lực với những công cụ ghê gớm của nó đã được giương ra với ý định đè bẹp ý chí của một cá nhân, làm gương cho những kẻ khác.

Thế nhưng lần này cá nhân đó – ông Cù Huy Hà Vũ – lại hiểu rất rõ và “tin tưởng tuyệt đối” vào lý tưởng của mình trong khi những người thừa hành nhiệm vụ đàn áp ông lại tỏ ra ngượng ngập, lúng túng, thiếu hiểu biết chuyên môn.

Kết cục thì như mọi người đều đã thấy rõ: Ông Vũ đã không bị khuất phục. Ông sẵn sàng chịu bất cứ cái án nào toà phán cho ông.

Ông bình tĩnh nói: *“Tổ quốc và nhân dân Việt Nam sẽ phá án cho tôi, công dân Cù Huy Hà Vũ!”*.

Trong đoạn video phát trên truyền hình Hà Nội khi những người công an vội vã đưa ông Vũ, tay bị còng, ra xe sau khi phiên toà kết thúc, tôi còn thấy ông Vũ mỉm cười. Những vụ xử án kiểu cóc nhái, chuột túi như thế này diễn ra liên miên tại Việt Nam thường làm tôi tủi hổ.

Vậy mà phiên toà kangaroo lần này lại khiến tôi cảm thấy tự hào, vì Việt Nam vẫn còn những người như ông Cù Huy Hà Vũ.

Như thế có nghĩa là đất nước này sẽ có ngày được hưởng Dân Chủ – Tự Do thực sự. Phiên toà xử tiến sĩ luật khoa Cù Huy Hà Vũ dường như đã cho thấy cái ngày đó đang tới gần. *“Những con sói sẽ ngừng hú và sẽ chỉ còn tiếng hát của vầng trăng”*[5].